

Sygn. akt III RC 329/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Hańczyc-Górska

Protokolant: aplikant aplikacji sędziowskiej Łukasz Pawlak

po rozpoznaniu dnia 24 lutego 2021 r. w L.

na rozprawie

sprawy z powództwa D. M.

przeciwko J. M.

o zmianę orzeczenia w zakresie alimentów

I. zasądza od powoda D. M. na rzecz pozwanej J. M. alimenty w kwocie po 1000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie, poczynwszy od 18 listopada 2019 roku, płatne z góry do 10. dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat w miejsce alimentów ustalonych w punkcie 5. wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 6 grudnia 2013 roku, wydanego w sprawie o sygn. akt III C 1715/10;

II. zasądza od pozwanej J. M. na rzecz powoda D. M. kwotę (...) (cztery tysiące osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt **III RC 329/19**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 listopada 2019 r. (data prezentaty) powód D. M., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zmianę punktu 5 wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 6 grudnia 2013 r., sygn. akt III C 1715/10 i obniżenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz J. M., z kwoty 3000 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, od dnia wytoczenia powództwa, nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania w sprawie, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że od momentu rozvodu zaistniały okoliczności wpływające na zmiany, zarówno w statusie powoda, jak i w statusie pozwanej. Pozwana podjęła pracę w (...), według przypuszczeń powoda zarabia około 4000 zł miesięcznie. Dodatkowo pozwana uzyskuje dochód z dzierżawy gospodarstwa rolnego, jakie przejęła na wyłączną własność. Bieżące, usprawiedliwione potrzeby J. M. uległy zmniejszeniu, bowiem może korzystać z majątku, jaki uzyskała z podziału majątku dorobkowego stron. Powód z kolei zawarł nowy związek małżeński, z którego w dniu 19 lipca 2015 roku narodziła się córka. Pogorszyła się sytuacja majątkowa powoda, który jest coraz starszy i jego

możliwości zarobkowe maleją. Powód zarabia mniej niż w dacie rozwodu. Pogorszył się również stan zdrowia powoda (pozew z załącznikami – k. 3-24).

W odpowiedzi na pozew pozwana J. M., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł, opłaty od pełnomocnictwa i kosztu korespondencji w kwocie 10,80 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że możliwości majątkowe i zarobkowe powoda wzrosły o jeden milion złotych, natomiast usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanej zwiększyły się w związku ze stanem zdrowia oraz inflacją. Według pozwanej powód, jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, sam decyduje o wysokości kosztów prowadzonej działalności np. poprzez zawarcia umów leasingu czy inne inwestycje. Powód posiada samochód osobowy marki M. (...) o wartości 250 000 zł. Pozwana w 2018 r. z tytułu zatrudnienia na etacie i alimentów, po potrąceniu podatku, uzyskała łączny dochód w kwocie 84 293,82 zł, tj. 7024,48 zł miesięcznie (odpowiedź na pozew z załącznikami – k. 41-76).

W ostatecznie zajętych stanowiskach na rozprawie w dniu 24 lutego 2021 r. powód wniósł o uwzględnienia powództwa w całości jak w pozwie, zaś pozwana wniosła o jego oddalenie (protokół rozprawy – k. 261v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. M. zawarł związek małżeński z pozwaną J. M. w dniu 29 grudnia 1990 roku. Ich związek małżeński został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 6 grudnia 2013 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt III C 1715/10 z winy powoda. W tymże wyroku sąd zasądził od D. M. na rzecz J. M. tytułem alimentów kwotę 3000 zł miesięcznie, płatne do 10 dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności (wyrok – k. 564-565 akt III C 1715/10).

J. M. jest z zawodu toromistrzem. W czasie orzekania o alimentach miała 43 lata. Pracowała wówczas na zlecenie w agencji nieruchomości, uzyskując średniomiesięczne wynagrodzenie prowizyjne rzędu 600-800 zł. Dodatkowo studiowała integrację europejską na Akademii Finansów w W.. Były to studia odpłatne. Zamieszkiwała z nieletnim wówczas synem K. w nieruchomości stron położonej w Ł. przy ul. (...). Na miesięczne koszty utrzymania domu, które ponosiła J. M. składały się opłaty za gaz i prąd. Pozostałe opłaty, w tym wywóz nieczystości oraz podatek od nieruchomości płacił pozwany. Powódka w toku przesłuchania w sprawie rozwodowej wskazała, że pełne koszty jej utrzymania, nie uwzględniając kosztów utrzymania domu, ale wliczając kwoty przeznaczone na pomoc starszej córce, przygotowywanie posiłków, utrzymanie samochodu, zakup soczewek kontaktowych i opłatę za szkołę (studia), wynosiły 3000 zł (zeznania J. M. – protokół rozprawy – k. 553-555 akt III C 1715/10, uzasadnienie wyroku – k. 570-581 akt III C 1715/10, zeznanie podatkowe – k. 238-243, dowód z przesłuchania pozwanej- protokół rozprawy k. 261-261v.).

D. M. jest z zawodu technikiem telekomunikacji. W dacie orzekania o alimentach miał 42 lata. Prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) D. M., która w 2009 r. przyniosła dochód w wysokości 1 335 427,62 zł., w 2010 r. – 243 752,91 zł., w 2011 r. – 74 863,14 zł. Za 2013 rok powód, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne, uzyskał kwotę 445 704,80 zł tytułem dochodu. D. M. w trakcie postępowania rozwodowego pozostawał pod opieką psychiatryczną ze względu na nerwicę (zeznania D. M. – protokół rozprawy – k. 555-557 akt III C 1715/10, uzasadnienie wyroku – k. 570-581 akt III C 1715/10, zeznanie podatkowe – k. – 15-20, dowód z przesłuchania powoda – protokół rozprawy k. 260v.-261).

W dniu 11 kwietnia 2015 r. powód D. M. zawarł związek małżeński z M. D., a 19 lipca 2015 r. z tego związku urodziła się córka E. (odpisy skrócone: aktu małżeństwa – k. 13, aktu urodzenia – 14). D. M. mieszka z żoną i córką w domu, zakupionym po rozwodzie, pod W.. W jego posiadaniu znajdują się także trzy inne działki, których jednak formalnie nie jest właścicielem (wykaz ksiąg wieczystych – k. 212, dowód z przesłuchania powoda – protokół rozprawy k. 260v.-261). Powód sporadycznie korzysta z pomocy psychiatry. Nie przyjmuje na stałe leków. W miesiącu marcu

2020 roku doznał urazu ramienia lewego. Otrzymał skierowanie do szpitala. W listopadzie 2020 r., podobnie jak jego żona, zachorował na covid-19. Nie był hospitalizowany. Otrzymał skierowanie do ośrodka leczenia pocovidowego w związku z rozpoznaniem gorszej tolerancji wysiłku. Jego żona i małoletnia córka pozostają pod opieką lekarzy specjalistów (historia zdrowia i choroby – k. 135, skierowania – k. 136-137, zaświadczenie lekarskie – k. 222-225, e-skierowanie – k. 250, wynik badania 251-253, 256-259, informacja dla lekarza – k. 254, karta informacyjna – k. 255, dowód z przesłuchania powoda – protokół rozprawy k. 260v.-261). Powód w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) D. M., w ramach której zakłada instalacje do uzdatniania wody, serwisuje takie instalacje, obsługuje baseny i pływalnie. W prowadzeniu firmy pomaga mu żona M. D., która zajmuje się głównie finansami. D. M., jak podał, zatrudnia dwie osoby na podstawie umów o pracę, a ich wynagrodzenie stanowi kwotę 2 500 – 2800 złotych miesięcznie. Usługi księgowe prowadzi firma zewnętrzna. W ramach zawieranych umów udziela 5 – 6 letnie gwarancje, przez co posiada zabezpieczone środki na ich wykonanie. Powód zawarł kilka umów leasingu, w ramach których jako korzystający używa m.in. samochodu marki M. (...) klasy, a także samochody dostawcze. Jest właścicielem samochodu marki S. (...) z 2009 roku o wartości 20 000 złotych. W 2018 r. powód, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne, uzyskał 406 778,74 zł dochodu, zaś w 2019 r. – 388 492,95 zł. W związku z pandemią powód otrzymał 180 000 zł wsparcia z tzw. tarczy antykrzysowej. D. M. przewiduje, że w 2021 roku wynik finansowy firmy będzie zdecydowanie gorszy niż w roku poprzednim z uwagi na małą liczbę zleceń i ukończenie ostatniego większego kontraktu (zeznania podatkowe – k. 21-24, 203-205, urzędowe potwierdzenie odbioru – k. 206, zestawienia księgowe – k. 202, 219, 247-249, decyzja – k. 220, pismo – k. 221, dowód z przesłuchania powoda – protokół rozprawy k. 260v.-261).

Pozwana J. M. jest obecnie zatrudniona w (...) S.A. z siedzibą w W.. Od miesiąca września 2019 roku do miesiąca lutego 2020 roku jej średniomiesięczne wynagrodzenie wyniosło 4590,66 zł netto, zaś od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r. – 3699,14 zł. W 2018 roku z tytułu stosunku pracy, bez odliczenia składek na ubezpieczenie społeczne, uzyskała kwotę 56 693,82 zł dochodu, zaś za 2019 r. – 66 757,24 zł (zeznania podatkowe – k. 61-65, 112-116 wydruk – k. 76, zaświadczenia – k. 106, 200). Pozwana pozostaje pod opieką lekarza ortopedy. Miała wykonaną artroskopię stawu kolanowego prawego. W 2021 roku chorowała na covid-19. Nie korzystała ze zwolnienia lekarskiego. Pracowała w tym czasie zdalnie w domu (karta informacyjna – k. 47, zaświadczenie lekarskie – k. 48, faktury – k. 54-55, dowód z przesłuchania pozwanej - protokół rozprawy k. 261-261v.). Pozwana po podziale majątku wspólnego z powodem otrzymała na własność gospodarstwo rolne o powierzchni 9,7461 ha, które wydierżawia. Nie osiąga z tego tytułu żadnych dochodów, ponieważ umowa dzierżawy, jaką zawarła przewiduje, że czynsz dzierżawny stanowi równowartość podatku rolnego (929 zł rocznie). Dzierżawca uprawia ziemię, sieje zboże i trawy. Pozwana nie zamierza sprzedać gospodarstwa. Córka stron M. planuje w przyszłości prowadzić na tym terenie agroturystykę (decyzje podatkowe – k. 75, 110-111, umowa dzierżawy – k. 108-109, pismo – k. 210, wykaz ksiąg wieczystych – k. 211, dowód z przesłuchania pozwanej – protokół rozprawy k. 261-261v.). J. M. jest współwłaścicielką zabudowanej nieruchomości położonej w wsi Ł., gdzie mieszka z synem stron K.. Pełnoletni już syn stron utrzymuje się z alimentów otrzymywanych od ojca w kwocie 2 000 złotych, a nadto podjął pracę. Nadal studiuje odpłatnie, jednak miesięczne chesne obecnie wynosi 1 000 złotych. Na miesięczne koszty utrzymania domu niezmiennie składają się opłaty za gaz i prąd. Na przełomie 2019 r. i 2020 r. miesięczny rachunek za prąd wynosił 185,47 zł, internet i telefon to kwota około 180 zł miesięcznie, opłata za telewizję w kwocie 24,99 zł miesięcznie, a także ubezpieczenie w wysokości 304,66 zł rocznie. Pozwana ponosi koszt ubezpieczenia OC i AC własnego auta – M. (...) klasa A, który rocznie łącznie wynosi 1363,70 zł. Pozwana korzysta z pożyczek z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (umowa – k. 49-49v., faktura – k. 58-58v, polisa – k. 59-59v., rachunki – k. 68-73, dowód z przesłuchania pozwanej – protokół rozprawy k. 261-261v.). Dorosła córka stron jest architektem, z pełnymi uprawnieniami, pracuje w zawodzie. (dowód z przesłuchania powoda – protokół rozprawy k. 260v.-261, dowód z przesłuchania pozwanej – protokół rozprawy k. 261-261v.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dowodów z powołanych powyżej dokumentów bowiem ich autentyczności i wiarygodności nikt nie kwestionował, a także dowodu z przesłuchania stron. Sąd nie dał wiary pozwanej, która w toku rozprawy wskazała, że w czasie ustalania alimentów pracowała, też w (...), ale na innym stanowisku, osiągając dochód w kwocie ponad 5000 zł miesięcznie (protokół rozprawy – k. 208). Okoliczność ta nie znajduje potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w aktach sprawy rozwodowej stron, jak i sama pozwana w toku

jej dalszego przesłuchania (protokół rozprawy – k. 261) wskazała, że zarabiała wówczas 600-800 zł w ramach umowy zlecenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Obowiązek alimentacyjny powoda na rzecz pozwanej wynika z art. 60 § 2 k.r.o., zgodnie z którym jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Uprzywilejowanie małżonka niewinnego polega na tym, że może on żądać alimentów od małżonka winnego, chociażby nie znajdował się w niedostatku. Przyjęte uregulowanie nie daje wprowadzić małżonkowi niewinnemu prawa do równej stopy życiowej z małżonkiem obowiązany, lecz małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia niż tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb. Ocena, czy nastąpiło takie pogorszenie, zależy od porównania sytuacji, w jakiej niewinny małżonek znalazł się wskutek orzeczenia rozwodu, z sytuacją, w jakiej znajdowałby się, gdyby rozwodu nie orzeczono i gdyby pożycie małżonków funkcjonowało prawidłowo. Uwzględnienie przewidzianych w art. 60 § 2 k. p. c. roszczeń uprzywilejowanych jest fakultatywne.

Z kolei artykuł 138 k.r.o. stanowi, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Podstawą powództwa z art. 138 k.r.o. może być tylko zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 r., I CKN 274/99, nie publ.). Przez zmianę stosunków rozumie się wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące odmienną (zwiększenie lub zmniejszenie) zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych ale i możliwości majątkowych zobowiązanego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów" [uchwała SN z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, Nr 4, poz. 42, uzasadnienie tezy VII].

Wynika z tego, że rozstrzygnięcie wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich obniżeniu lub podwyższeniu. Na stronie ciąży obowiązek wykazania, że zmiany takie nastąpiły.

Wysokość alimentów powoda na rzecz pozwanej została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 6 grudnia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt III C 1715/10, przy czym apelacja od tegoż wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 listopada 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt VI ACa 320/14. Od tego czasu upłynęło nieco ponad 6 lat. W tym czasie nastąpiły istotne zmiany zarówno w sytuacji powoda, jak i pozwanej, które, w ocenie Sądu Rejonowego, uzasadniają zmianę orzeczenia w zakresie wysokości zasądzonych alimentów.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód D. M. założył nową rodzinę. W 2015 roku wstąpił w związek małżeński z M. D. i w tym samym roku urodziła mu się córka E.. Powoda obciąża zatem obowiązek z art. 27 k.r.o. przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny. Powód wykazał dołączonymi do akt zaświadczeniami lekarskimi, że zarówno jego obecna małżonka, jak i jego małoletnia córka pozostają pod opieką specjalistycznych poradni lekarskich, co generuje dodatkowe koszty. Powód w dalszym ciągu jako osoba fizyczna prowadzi działalność gospodarczą, zajmującą się serwisowaniem basenów, a także instalacją urządzeń do uzdatniania wody. Dochody powoda, stwierdzone zeznaniami podatkowymi, za poszczególne lata kształtowały się następująco: w 2009 r. – 1 335 427,62 zł, w 2010 r. – 243 752,91 zł, w 2011 r. – 74 863,14 zł, w 2013 r. – 445 704,80 zł, w 2018 r. – 406 778,74 zł dochodu, zaś w 2019 r. – 388 492,95 zł. Z przedmiotowego zestawienia wynika, że mediana dochodu kształtuje się na poziomie około 400 000 zł. Nie do końca wiadomo, jak ostatecznie na poziom dochodów powoda wpłynęła i będzie wpływać pandemia koronawirusa, bowiem sam powód w toku przesłuchania wskazał, że sytuacja za 2020 r. jest dość stabilna, jednak nie ulega wątpliwości, że obroty firmy powoda spadły w związku z decyzją władz o zamknięciu

basenów i pływalni. Niemniej punktem wyjścia dla Sądu przy rozstrzygnięciu o zmianie alimentów na rzecz pozwanej pozostawała kwota 400 000 zł, jaką powód uzyskiwał średnio na przestrzeni ostatnich lat, albowiem powód nie zdołał wykazać, że jego dochód za 2020 rok spadł poniżej przyjętego poziomu. Nie przekonały argumenty o tym, że wiek i stan zdrowia powoda pogorszyły jego możliwości zarobkowe i majątkowe. W ocenie Sądu powód jest na takim etapie rozwoju zawodowego, że zdobywane doświadczenie przy podpisywaniu kolejnych kontraktów z roku na rok może tylko procentować. Powód nie jest bowiem przewlekłe chory, a przebyta choroba wywołana wirusem (...)2 nie wpłynęła ponadnormatywnie negatywnie na jego stan zdrowia. U powoda stwierdzono jedynie gorszą tolerancję na wysiłek fizyczny. Powód nie uwiarygodnił także zmian w stanie zatrudnienia, redukcji etatów w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie. Podkreślić tak naprawdę należy, że dysponując dokumentami, które złożył powód do akt, trudno ocenić, w jakiej kondycji finansowej jest firma powoda. Wydaje się, że sam zainteresowany nie chciał tego ujawnić, zasłaniając się tajemnicą przedsiębiorstwa. Biorąc pod uwagę powyższe, przyjęto, że sytuacja finansowa firmy powoda była porównywalna z tą z daty orzekania o alimentach przez Sąd Okręgowy, a następnie Sąd Apelacyjny, zaś wpływ na możliwości zarobkowe i majątkowe powoda miało założenie przez niego nowej rodziny.

Porównując sytuację pozwanej, w jakiej znajdowała się w latach 2013-2014 z obecną, należy wskazać na istotne zmiany, które zaszły w życiu zawodowym pozwanej. W dacie orzekania o alimentach J. M. utrzymywała się z pracy w agencji nieruchomości. Otrzymywała z tego tytułu wynagrodzenie prowizyjne, wynoszące około 600-800 zł miesięcznie. Dodatkowo w ramach zabezpieczenia w toku postępowania rozwodowego alimentował ją ówczesny mąż, początkowo kwotą 5000 zł, a następnie 3000 zł. Na dzień uprawomocnienia się orzeczenia alimentacyjnego pozwana miała do swojej dyspozycji kwotę około 3600-3800 zł miesięcznie. Sąd Okręgowy, a następnie Sąd Apelacyjny, uznały, że zgodnie z art. 60 § 2 k.r.o. rozwód pociągnął dla pozwanej istotne pogorszenie jej sytuacji materialnej, co zrekompensował zobowiązaniem powoda do łżenia na rzecz byłej małżonki kwoty 3000 zł miesięcznie. Z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego wynika, że przedmiotowa kwota alimentów w połączeniu z uzyskiwanym przez nią wynagrodzeniem miała gwarantować pozwanej zaspokajanie jej potrzeb na dobrym poziomie, zaś w pozostałym zakresie, wykorzystując w pełni swoje możliwości zarobkowe, pozwana miała zaspokajać swoje potrzeby sama.

Tymczasem od kilku lat sytuacja zawodowa J. M. jest inna niż w dacie orzekania o alimentach w sprawie rozwodowej. Pozwana podjęła pracę w (...) S.A. Od miesiąca września 2019 r. do miesiąca lutego 2020 r. osiągnęła z tego tytułu wynagrodzenie netto na poziomie 4590,66 zł miesięcznie, zaś od 1 marca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. – 3699,14 zł. Średniomiesięczni dochód pozwanej od września 2019 roku do sierpnia 2020 roku wyniósł zatem 4144,90 zł. W porównaniu do dochodu z czasu ustalania alimentów obecny dochód pozwanej jest większy o 3344,90 zł – 3544,90 zł miesięcznie. Już tylko przedmiotowe porównanie wyraźnie pokazuje istotność zmiany w sytuacji finansowej pozwanej.

W dalszej kolejności należy podkreślić, że pozwana w wyniku podziału majątku wspólnego stron jest właścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni niespełna 10 ha fizycznych. Obecnie grunty wchodzące w skład tego gospodarstwa są przez pozwaną dzierżawione w zamian za czynsz wynoszący równowartość kwoty podatku rolnego (niespełna 1000 zł rocznie). Z powyższego wynika, że pozwana z faktu bycia właścicielem 10-hektarowego gospodarstwa rolnego nie czerpie w istocie żadnych zysków. Zastanawiające jest to, że czynsz dzierżawny został określony na tak niskim, jak na warunki rynkowe, poziomie. Nie przekonują w tym zakresie tłumaczenia pozwanej, że część nieruchomości zajmują nieużytki i staw, skoro sama powierzchnia przeliczeniowa gospodarstwa wynosi 6,9855 ha (decyzja podatkowa – k. 111), przy 7,9675 ha powierzchni fizycznej. Z porównania tych dwóch wielkości, biorąc pod uwagę brzmienie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 333), wynika, że grunty należące do pozwanej są w przeważającej większości dobrej i średniej klasy bonitacyjnej. To pozwala z kolei uzyskiwać plony mieszczące się w średniej statystycznej dla kraju. W tym kontekście należy wskazać, że pozwana mogłaby zaspokajać część swoich potrzeb w oparciu o lepsze wykorzystywane możliwości majątkowych, jakie posiada.

Nadto należy wskazać, że bieżące usprawiedliwione potrzeby pozwanej w porównaniu do tych z lat 2013-2014 nie uległy znaczącej zmianie. W toku postępowania rozwodowego pozwana wskazała, że pełne koszty jej utrzymania, nie uwzględniając kosztów utrzymania domu, ale wliczając kwoty przeznaczone na pomoc starszej

córcę, przygotowywanie posiłków, utrzymanie samochodu, zakup soczewek kontaktowych i opłatę za szkołę (studia), wynosiły 3000 zł. Obecnie pozwana nie ponosi kosztów płatnych studiów, a także – przynajmniej tego nie wykazała – nie pomaga finansowej starszej córce, poza okresem gdy wspólnie zamieszkiwały od miesiąca listopada 2020 roku w Ł.. W miejsce wyżej wskazanych wydatków pojawiły się nowe, względnie takie, o których pozwana w toku procesu o rozwód nie wspominała, tj. koszty dojazdu pozwanej do swojej matki, którą pozwana się doraźnie opiekuje, serwisowanie samochodu, koszt ubezpieczenia samochodu, domu, opłaty za telefon, internet. Nie zmieniła się z kolei struktura kosztów utrzymania domu – pozwana w dalszym ciągu uiszcza opłaty za prąd i gaz.

Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej wymienione okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że powództwo o obniżenie alimentów do kwoty 1000 zł zasługuje na uwzględnienie w całości. Pozwana, po zsumowaniu jej składowych dochodu będzie mieć do dyspozycji kwotę ponad 5000 zł miesięcznie, podczas gdy w czasie orzekania o alimentach była to kwota rzędu 3600-3800 zł miesięcznie. Biorąc zaś pod uwagę możliwość wydzierżawienia gruntów rolnych za cenę zbliżoną do średniorynkowej, pozwana będzie mogła dysponować jeszcze wyższą kwotą.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy orzekł, jak w punkcie I wyroku na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 60 § 2 k.r.o.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W skład kosztów procesu weszły: 1200 zł opłaty sądowej od pozwu, 3600 zł kosztów zastępstwa procesowego powoda, zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego przez powoda pełnomocnictwa.